

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 > — >
Negyedévre . . . 2 > 50 >
Egy hóra — > 85 >
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felajánlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Önállóság a papiroson.

Pécs, 1899. március 8.

Vannak sokan, kik azzal vádolják a függetlenségi pártot, hogy közjogi programja rovására elvi áldozatot hozott, mikor hozzájárult a békepaktumhoz, amely 1903. év végéig fönntartja a gazdasági közösséget Ausztriával, noha annak jog és törvény szerint már most meg kellett volna szűnnie.

Ezzel a váddal leginkább a Tiszaklikk szolgálatában állott kormányparti sajtó hozakodott elő, mert tudták, hogy ha a függetlenségi párt megmarad a kiegyezés kérdésében elfoglalt intranzigens álláspontján, akkor Széll Kálmán nem létesítheti a békét, hanem bekövetkezik a törvénytelen erőszak uralma, amely az alkotmány romjain is fölépíti az állandó közösség intézményét s ennek őrzése örök időkre az azt létesítő Tisza-Bánffy-klikkre lesz bízva.

A függetlenségi párt azonban átlátta, hogy csak kettő között van választása: ha elfogadja a békepontoszatokat, legalább a papiroson biztosítva marad Magyarország joga a gazdasági önállósághoz, melynek tényleges életbeléptetése csak el lesz halasztva négy évre, de megbukik egyszerre a törvénytelen erőszak rendszere; — ha pedig nem fogadja el a békét, akkor bekövetkezik a közösség állandósítása erőszak

utján, beláthatatlan időkre s e mellett az ország megmarad továbbra is a Tiszák fojtogató uralma alatt.

A gazdasági önállóságnak azonnal való érvényesülése azonban sem az egyik, sem a másik esetben be nem következhetett volna. A függetlenségi párt tehát az előbbire határozta el magát s elfogadta a békepontoszatokat, mert ezzel óriási veszedelemtől mentette meg az országot, de azért elvi álláspontját akkor, a mikor lemondott a közösség meghosszabbítása elleni *harc rendkívüli eszközeiről*, épen úgy nem adta föl, mint a kiegyezés korábbi megújításai alkalmával, mikor azok ellen kifejtette ugyan megokolt álláspontját, de rendkívüli parlamenti eszközökkel nem akadályozta meg a vám- és kereskedelmi szövetségnek tíz évről tíz évre való megújítását.

Ugyanezt fogja tenni a függetlenségi párt most is, mert tegnap tartott értekezletén elhatározta, hogy a kiegyezési provizoriumról szóló javaslatot nem fogadja el, hanem határozati javaslatban fogja követelni, hogy *az önálló vámterület ne csak jogilag biztosítsák a papiroson, hanem tényleg és minél előbb érvényesítsék.*

Jól tudja a függetlenségi párt, hogy ez a határozati javaslat éppen úgy csak akadémikus értékkel fog birni, mint a papiroson fönntartott jog az önállósághoz, de az is igaz, hogy csak a nemzet akara-

tától függ annak tényleges érvényesülése. Ha a nemzet közvéleménye erélyesen követeli a gazdasági önállóságot, annak útját nem állhatja a kormány, hanem kénytelen lesz megtenni minden lehetőt arra nézve, hogy a talajt a gazdasági önállóság életbeléptetésére előkészítse.

Ez az előkészítő tevékenység azonban nem merülhet ki, mint eddig, statisztikai adatok gyűjtésében s legfőlegb még házi használatra szánt tarifa anketkezésben, hanem szükséges a fokozott mértékben folytatott iparfejlesztési politika. Nemcsak azért szükséges ez, hogy ellensúlyozza a közös vámterületnek pusztuló iparosságunkra gyakorolt végzetes hatását, hanem főleg azért, hogy eltüntessük a gazdasági önállóságunk ellen fölhozott azt a kifogást, hogy ipari fogyasztásunk Ausztria iparára lévén utalva, a gazdasági különválással a saját fogyasztóink érdekeit veszélyeztetjük.

A magyar ipar fejlesztése tehát nem osztályérdek; általános, nagy érdeke az az egész nemzetnek. Csak azok az államok nagyok és erősek, a melyeknek fejlett iparuk, jólétnek örvendő iparosságuk van, mert ez legjobb fogyasztója a nyersterményeknek is s ezzel ellensúlyozható a földművelő államoknak az a nagy hátránya, hogy úgy terményeiknek értékesítése, mint ipari szükségleteiknek kielégítése tekintetében más államok kényére-kedvére ki vannak szolgáltatva.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Női hűség.

(Török mese.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

Ali, a tüzes, fekete szemű Ali, költő, Isten áldotta költő volt.

Ama Azráktól származott, kiknek ereiben forró, tüzes vér csergedez, kiknek szemei fénysugarakat lövelnek s akik meghalnak, ha szeretnek — remény nélkül.

Az ő törzsénél nem is Alinak hívták a szép ifju költőt, de amióta elszakadt övéitől s a nagy szultán birodalmába került, azóta nevezik Alinak s ez a név rajta ragadt s már nem is emlékszik rája, hogy is hívták őt otthon, az édes otthon feledhetlen körében.

Ali volt a hatalmas, a nagy szultán legkedveltebb embere. Ha nesztét vette az udvaroncok hajlongásban meggörcsült hátú hada, hogy a nagy szultán magához hívatta Alit s hogy most bent a nagy ur termeiben, bájos hurik, guzlájuk andalító hangjai mellett Ali dalait éneklék, tudva azt, hogy most a szultánnak fenséges jókedve van, siettek a legkülönbélebb kérelmekkel kegyes színe elé s ilyenkor az is teljesült, mit a kérelmezők álmodni sem mertek.

Pedig Ali dalai sohasem voltak vidámak. Minden költeményét annyi csendes bánat, annyi szenvedés és lemondás hatotta át, hogy a dalok, guzlák hangjai mellett, szivettépő szomorúak voltak, de vala mindegyik kesergő dalban annyi érzés, annyi lágy fuvalom, mely megnyugtatta a legháborgóbb lelket is.

A hatalmas, nagy szultán mindent elkövetett, hogy szomoru költőjét vidámnak láthassa s egyszer magához hívatta Alit, hogy négy szem között beszélhessen vele.

— Miért vagy mindig oly bánatos Ali? — kérdezte a nagy ur a költőt. Szegénységed bánt talán? Kincstáram rendelkezésedre áll. Hirnév után vágyódsz? Ki adom a parancsot, hogy embereim világgá kürtöljék költői tehetőségéd s neved nagy voltát. Rang után áhítasz? Meg tesznek nagyvezérré s itt lesz állandó helyed mellettem!

Az azra ifju lehajtotta fejét s hallgatott. — Vagy tán — folytatta a szultán elkomorodva — visszavágyol tiedhez? Fájdalmasan esnék nekem e tudat s csak nehezen tudnám magam rászánni, hogy szabadságodat visszaadjam, de ha mégis ez busitaná lelkedet, akkor visszavitetnélek otthonodba. Szólj tehát, mi bánt, mit tegyek, hogy bús arcodat vidámnak láthassam?!

— Óh hatalmas nagy úr, tetséges szultán — mondá az ifju költő, mélyen meghajtva fejét — sem pénz, sem hirnév, sem rang után nem vágyódom, a honvágy sem bánt, mert

hiszen azt sem tudom, hol és merre keressem enyéimet, merre találok törzsemet. A hitlenség az nagy ur, mi lelkemet izzó vasként égeti. Szerelem nélkül hideg a sziv, üres a lélek s a legfényesebb élet is kietlennek tetszik!

S én már nem tudok szeretni, szivem jég hideg, mert megcsaltak, elrabolták a nőkből vetett hitemet, nem tudok már hinni senkinek.

Törzsünk legszebb leánya volt a kedvesem. Ha vérpiros arcát, holló fürtű fejét keblemre hajtotta, melyben a szerelemtől hevesen dobogó szivem boldogságában majd meghasadt, azt hittem, hogy a föld elveszett körülöttem s én a menyben vagyok!

De — folytatta a költő zokogva — egy napon el kellett mennem hazulról, hogy ősz fürtű atyám helyett törzsünket az ellenséggel szemben győzelemre vezessem. S midőn mint győztes, ünnepezt hadvezér tértem haza s fejemet körülövező győzelmi koszorúmat bálványom lábai elé akartam rakni, ő már másé volt. Engem megcsalt, elhagyott.

Ez hatalmas, nagy úr, örök bánatomnak oka, melyen nagy országod bölcsei sem segíthetnek.

Adjatok szivemnek szerelmet, éleszszétek fel bánatomban dermedt lelkemet s tanítsatok meg újra hinni, akkor, akkor boldog leszek, vidám dalaimmal elárasztom a világot s senkisem fog többé bánatosnak látni!

A szultán mély részvétellel tekintett bánatos költőjére.

Lám Németország mily óriási erőfeszítéseket tesz, milyen nagy áldozatokat hoz iparáért, mely maholnap diadalmasan fogja legyőzni a francia ipart, pedig nemrég még ez uralta a német piacot. Mit csináltak ezzel szemben nálunk eddig a kormányok? Baross Gábor halála óta teljesen szünetel az a nagyobb szabású iparfejlesztés, melyet ő kezdeményezett s aprócseprő, kicsinyes intézkedésekkel igyekeztek az iparosok kívánalmait kielégíteni. Mintha bizony limonádéval kielégíthető volna az éhes ember, aki kenyeret kér.

Rendszeres, az egész vonalra kiterjedő, minden részletet felölelő iparpolitikára van szükség, hogy a több évi stagnációt ellensúlyozni s iparunkat annyira megerősíteni lehessen, hogy az fölvehesse a küzdelmet az osztrákokkal és elég edzett legyen arra, hogy a gazdasági önállóság életbeléptetésekor kielégíthesse a fejlett izlésű fogyasztók minden igényét.

Hogy az új kereskedelmi miniszter meg fog-e felelni az e tekintetben rá várakozó föladatnak, nem tudjuk. Azt már tudjuk, hogy a legfőbb dolgot, a hazai ipar bajainak leghatásosabb gyógyszerét, az önálló vámterületet 1903 végéig nem fogja megcsinálni. Azért azonban, hogy mit fog megcsinálni, arról alig tudunk valamit. Mert elég sajátságos módon, dacára annak, hogy a kereskedelmi miniszter a miniszterelnökön kívül az egyetlen új ember a kabinetben, a Széll Kálmán beköszöntője pár sornyi általánosságot tartalmazott csak a közgazdasági kérdésekről, az iparról mindössze két szót, maga az új kereskedelmi miniszter pedig eddig semmiféle olyan nyilatkozatot nem tett, a mi programnak volna tekinthető.

Jó lesz tehát iparosainknak résen lenniök, mert nem elég a sajtóban és a kávéházban szidni a függetlenségi pártot, hogy megelégedett az önálló vámterületnek a papirososon való biztosításával, a mikor pedig kenyértörésre kerül a dolog, a kama-

rákban is, meg a szavazó urnánál is azok mellett foglalni állást, akik a közös vámterület föntartását országos érdekeknek hirdetik.

Igy soha sem fogjuk megcsinálhatni a külön vámterületet, mert azoknak, akik az iparosok szavazataival illetéknépen uralomra jutnak, nem az fog a lelkükön fekdüdni, hogy a közös vámterületen az osztrák ipar rovására izmosítsák a magyar ipart, mert akkor kedvenc eszméjüknek, a vámterületi közösségnek egyik alaposzlopát döntenék ki s nem hivatkozhatnának többé rá, hogy nekünk az osztrák ipar cikkeire s viszont terményeinknek az osztrák ipar fogyasztására szüksége van.

Követeljék ők is minden téren, minden alkalommal az önálló vámterületet s akkor sikerülni fog az, amit a magára hagyott függetlenségi párt kivinni nem tud: életre fog kelni a papiros-jog.

Hirek.

Pécs, 1899. március 8.

Szárnyakon a városon át.

(Már megint?)

A pécsi izraelita nőegylet estélyén történt ez a kedves kis epizód, melynek hősei: Beregi Oszkár, a kékszemű, göndörhaju Beregi és egy pécsi bájos, tüzes szemű kis leány.

Akként esett meg a dolog, hogy jó Beregi, a maga két szavallatán kívül a berekedt Szomaházi István (kit röviden csak úgy hívnak, hogy »Szoma«) helyett is felolvasott s így négyszer került a pódiumra.

Mikor Beregi harmadszor is a függöny elé került, a tüzes szemű barna leányka naiv bámulattal tekintett a fiatal színészre s önkéntelenül is elszólta magát:

— Már megint Beregi?

Mire a színész ur — ki egy csöppet sem idegenkedik a szép leányszemektől, vidám mosolylyal s komikus kétségbeeséssel intette rá:

— Már megint!

S aki nem hiszi el ezt a kis epizódot, az nézze meg annak a tüzes szemű leánykának parányi legyezőjét, melyen a göndörhaju

A költő megriadva tekintett fel.

— Mondjátok, hogy nem találtatok meg.

A szolgák meglepetve tekintettek a költőre:

— Ellenszegülsz a nagyúr parancsainak? Üzenetedet nem merjük néki hírül vinni, mert az fejünkbe kerülne. Jőjj Ali!

— Mondjátok igaz hitű barátaim a nagyúrnak, hogy én nem mehetek. Nem illek abba a fényes, vidám társaságba. Nem tudok vig arcot mutatni, mikor bensőmben úgy fáj, úgy sajog minden. Mondjátok meg nevemben, hogy itt bent, lakásomban fogok imádkozni, hogy Allah sokáig tartsa meg életben az ujszülöttet. Menjetek jó emberek.

— Nem megyünk Ali — mondák a szolgák, hanem jőjj te és siess, mert elvesztetted a nagyúr kegyeit. Tudod, hogy a szultán nem gondol a vidám társaságra, őt csak a te bús dalaid gyönyörködtetik.

Ali megtörölte könyvtől nedves szemeit, sóhajtván nehézkesen felkelt ülőhelyéből s követte a szolgákat.

A szultán arca örömtől sugárzott, midőn megpillantotta az ifju költőt.

— Jőjj Ali. Mondd el nekünk dalaidat ez örömnepem.

S nemsokára felhangzottak a bús dalok, szívet rázón, szomorúan, úgy hogy szem nem maradt szárazon a teremben.

Midőn vége volt a daloknak, a szultán trónja elé hívatta a költőt:

színész sajátkezű kitörölhetetlen irásával meg van örökítve ez a történetke öme három szóban:

Már megint? . . . Beregi.

(Bohém járás nálunk.)

Valóságos bohém járás volt nálunk a múlt héten, a mely időből való ez az alább elmondandó história is.

Együtt jöttek Budapestről a kis Vay Sándor gróf, Szomaházi István, Beregi Oszkár, Lenkei Zsiga és Jaurus, a fővárosi ujságíró- és színészgárda tagjai.

Néhány állomással Pécs előtt bementek az étkező-kocsiba, ahol csakhamar élénk társalgásba merültek a legujabb politikai viszonyok fölött.

— Isten tudja, hogy vagyok vele — mondta a kis gróf — de ha rajtam állt volna a vásár, én nem Széll Kálmánt tettem volna meg miniszterelnöknek.

— Hát kit? — kérdezték kíváncsian a többiek.

— Találjátok ki — mondta a gróf, vagy irjatok néhány nevet egy papirosra s ha el találjátok kit gondoltam, akkor én majd szólok.

Lenkei Zsiga irni kezdett s a hatodik névvel bele szólt Vay Sándor.

— Halt! Ez az.

Gr. Khuen Héderváry neve volt.

Természetes, hogy ez új témát adott a társalgásnak s a bohémek vitatkozni kezdtek pro és contra a horvát bán személye fölött s annyira elmerültek érdekes társalgásukba, hogy észre sem vették azt a hölgyet, ki az egész beszélgetés alatt ott ült az étkező kocsiban egy sarkában s mosolyogva hallgatta a diskurzust.

Csak akkor látták meg őt a pesti urak, midőn alaposan kimerítve a témát, távoztak az étkező kocsiból.

Meglepetésük természetesen nem volt csekély, midőn egy másik kocsiban coupét akartak maguknak nyitítani, s a kalauz azzal fogadja őket:

— Bocsánat uraim, ide nem lehet bemeni, ez a szakasz le van foglalva a kegyelmes asszony részére.

— Micsoda kegyelmes asszony részére? — kérdezte rosszatsejtve Szomaházi.

— Hát nem tetszenek tudni, hogy a horvát bán felesége is velünk utazik! Ott van az étkező kocsiban.

S csak ekkor sült ki, hogy a pesti urak

— Ali — mondá — országomnak mai örömnepem kivánj tőlem bármit s teljesítve leszen óhajod!

— Óh, nagyhatalmu szultán! — mondá a költő, szívemnek, lelkemnek csak egy, egyetlen vágya van s azon nem segít senki. Nem hiányzik semmim, végtelen kegyedből gazdag, hirneves vagyok s én hálátlan mégis mindig elégedetlenkedem.

A szultán sóhajtott.

— Szegény ifju — mondta búsan — tényleg nem tudok dacára nagy hatalmamnak bajodon segíteni. Országom összes bölceit egybehivattam, hármát közülök, a legbölcsebbeket lefejeztettem dühömben, mert egyikük sem tudott sebedre gyógyirt találni!

Ali zokogva hagyta el a termet. Futva sietett le a kertbe. s kétségbeesetten vetette magát a földre.

— Tehát nincs, nincs sehol amit én keresek. Lelkemnek meg kell fagynia sivárságában, szívemnek meg kell hasadnia végtelen fájdalmában. Hatalmas nagy emberek, öreg, nagy eszű bölcssek nem tudnak bánatomon segíteni, izzó fájdalmaimon enyhíteni.

Kinos gyötrellemmel örülként tördelte kezeit a költő.

— Óh nagy Allah! Hozzad folyamodom, könyörülj rajtam mérhetetlen bölcsességeddel, mutasd meg nekem azt a helyet, hol újra hinni megtanulok, vezess oda, ahol a női hűség terem!

— Légy nyugodt Ali! Országom bölceit fogom egybehivatni s halálbüntetés terhe alatt megparancsolom nekik, hogy módot találjanak fájdalmad enyhítésére.

A költő mélyen meghajolva, kétkező, bánatos mosolylyal távozott a szultán termeiből.

II.

Fényes, nagy ünnepet ültek a szultán palotájában. Örömnep volt ez az egész országra. A szultán legkedveltebb felesége, az ország nagyúrnője, egy fiugyermekkel ajándékozta meg nagy s hatalmas férjét.

Az udvaroncok hada már hátgörbülve körülállta a szultán trónját, az ország legbájosabb hurijai vidám táncsal, vig dalokkal kedveskedtek, de a szultán komoly maradt s keresve futtatta végig tekintetét a fényes termen s végre megszólalt:

— Hol van Ali, a költő?!

Hanyatt homlok futottak a szolgák, hogy előhívják a költőt, ki a szultán palotájának egyik fényes termében lakott.

Amint hirtelen felnyitották a terem ajtaját, a költő észre sem vette őket.

Mélyen lehajtottá fejét tenyerébe s mig szemeiből patakként hullottak a könyvek, daliás termete rángott a zokogástól.

A szolgák rövid ideig hallgatagon nézték a fájdalmában vergődő költőt, de látva, hogy az nem veszi őket észre, megszólították:

— Ali! A hatalmas szultán látni óhaj téged.

Khuen Héderváry grófnő előtt tárgyaltak léryéről.

Szerencsére csak jót mondtak a bánusról. A többi már meg volt írva abban a személyi hirben, mely így szólt: »Khuen Héderváry grófnő, a horvát ban neje, szombaton este fia látogatása céljából Pécsre érkezett!«

(A pecér mint hatóság.)

A legutóbbi idők kutyahajhászati szezonjában történt, hogy sárgaréz dróttal diszitett botos pecérlegény elcsipte egy sétáló urnak a kutyáját, mire ez dühre gerjedvén, nem akarta megengedni, hogy kedvelt Neróját, abba a rácsos kocsi dugják.

A pecérlegény először mély megvetéssel tekintett a merész emberre, de aztán bizonyos leereszkedő jóakarattal mondta.

— Ne izéljen az ur, mert ha engem hivatalos kötelességem teljesítésében gátolni tetszik, akkor hatóság elleni erőszakot követ el! Tudja az ur, hogy mi az?!

Ebből aztán levonhatja a közönség a konzekvenciákat.

Ha megméltoztatnak szólítani egy kutyapécért, előbb függesztessék kérem fel annak a mentelmi jogát.

(Mikor a bíró — partner.)

Két kávéházi vendég összeveszett egymással, még pedig oly formán, hogy nézet eltéréseik fényes bizonyítékait és csattanós érveit ott hagyták egymás képen. Az egyik aztán másnap a rendőrségre ment panaszra s szerencsétlenségére rendőrségünk egyik ifju tagjához nyitott be, ki szenvedélyes biliárdista.

— Jó napot kívánok. Kaptam kérem egy pofont. Jöttem panaszolni.

— Ki ütötte meg?

— A Blaustrumf Kóbi biliárd közben.

A »biliárd« szóra felesillant a fiatal Salamon szeme.

— És miért veszett össze vele?

— Hát kérem úgy volt a dolog, tetszik tudni, hogy játszottunk s játszás közben így álltak a golyók (mutatja az ujjával hogy, hogy álltak). Én duplára akartam megcsinálni, de ő azt mondta:

— Szamár csináld meg triplára!

Mikor kimondta azt, hogy »szamár« én nyakon ütöttem, ő vissza ütött, s ez tartott addig míg ki nem dobtak mindakettőnk.

— Mutassa meg csak itt a papíron, hogy állt az a három golyó?!

A panaszos felrajzolja a golyók állását s az ítélkező ur egy darabig érdeklődéssel szemléli a papírt, majd ráncolt homlokkal ráförmed a panaszosra.

— Maga szürke hátú rinoceros!

— Hát persze, hogy maga a szamár. Ezt tripla-buzerára kellett volna megcsinálni. Jól tette a Blaustrumf, hogy leszamarazta. Magát pedig a pofonért öt forint pénzbírságra ítélem. Elmehet.

No lám. Így szokott az lenni, mikor a bíró — partnerre lesz.

Gecsi Gerő.

Napirend 1899. március hó 9-én.

Naptár: csütörtök, március 9. — Róm. kath.: Franciska. — Prot.: Cirjék, — Görög-kel. (febr. 25.) János fejvétele. — Zsidó: Adar 27. — Nap két óra 27 perckor; nyugszik 5 óra 54 perckor. — Hold két óra 18 perckor reggel; nyugszik 3 óra 34 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: északon és nyugaton csapadék és hőemelkedés várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

A pécsi vendéglősök szikvizgyár-szövetkezetének közgyűlése a Vigadóban d. u. 3 órakor.

Színház: Szohner Olga jutalmául »Két tacsó«, vigjáték; itt először.

— (Királyi kitüntetés.) A király Steinecker Ferenc, szegzárdi közalapítványi gazdasági felügyelőnek, a közszolgálat terén szerzett érdemei elismerésül, a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— (Lelkés választás.) Hidasdon tegnap délután, a község lelkészszé egyhangulag Schöll Lajos evangélikus segédlelkézt választotta meg.

— (Halálozás.) Bokor Benő somogyvármegyei kis-bajomi református lelkész, hosszas betegség után, életének 60-ik évében ma elhunyt. Halálát özvegye, fia és nagyszámu rokonság, köztük Bokor József dr., a Pallas Nagy-Lexikonának szerkesztője, az elhunyt testvéröccse, gyászolja.

— (Esküvő.) Ma délelőtt 11 órakor kelt egybe a pécsi anyakönyvvezető előtt Münz Jenő, pécsi bornagykereskedő, Blauhorn Bertával, Blauhorn Izidor pécsi lakos bornagykereskedő leányával. Tanuk voltak a vő-

hegy felé, s csak midőn a hegy lábához ért, látta, hogy az egész, tükörsima üveglapokból áll, melyre nem volt ember, ki fölmászni tudott volna.

De ő a rajongó szivü költő, lelki fájdalomának gyötrelmeitől ösztökélve, megkísérelte a lehetetlent.

Félig felkuszott a hegyre, de vissza-csuszott.

Másodszor is neki futott, de alig ért fel néhány lépésnyire, lába a sikos üvegen meg-csuszott, s ő ismét a földre esett.

Körmei alól már patakozott a vér, homlokán esés közben mély sebet ütött egy kő, de Ali emberfölkötti erővel harmadszor is felkuszott, s már-már úgy látszott, hogy fölé a hegyre, amidőn ellenállhatlan vágától megkapva kinyújtotta egyik kezét a hegy csucsán tündöklő gyémánt után, — s a következő pillanatban óriásat zuhant, — s felébredt.

Ott találta magát a szultán kertjében a földön heverve.

Mérhetetlen fájdalomában ég felé nyujtva kezeit kiáltotta.

— Értelek óh nagy s bölcs Allah! Amit én keresek azt nem fogom megtalálni soha. A női hűség, költői ábránd, ostoba álmom, de valóban fel nem található soha, soha és sehol.

S másnap, holtan találták meg szobájában Alit, a tüzes fekete szemü költőt, ki ama azráktól származott, kik meghalnak, ha szeretnek!

Krámer Elemér.

legény részéről Deutsch Lipót ügynök, a menyasszony részéről Fodor Béla bornagykereskedő. Az anyakönyvi hivatalból a zsidó templomba ment a násznép, hol a templom teljes világitása mellett Ernster Géza főkantort teljes kar és orgonakisérettel alkalmi éneket énekelt; ezután dr. Perls Ármin főrabbi nagyhatású beszédet intézett az ifju párhoz. Nyoszolyólányok, illetve vőfélyek voltak: Fábri Kati és Bölcskey Andor (Bpest), Blauhorn Berta és Fábri Fülöp (Triest), Deutsch Livia és Günsberger Mór (Pécs), Feiglstok Aranka és Blauhorn Mihály (Pécs), Diamant Berta és Blauhorn Arnold (Pécs). Délután lakoma volt a kereskedelmi ifjusági kaszinó helyiségében.

— (Kinevezés.) A napokban nevezte ki Baranyavármegye alispánja Kész József villányi nép- és iparostanonc-iskolai tanítót baranyavári járás faiskola-felügyelővé.

— (Bimbók hullása.) Pollágh R. Lajost, Schuth Vince villányi borkereskedő könyvelőjét és nejét nagy csapás érte. Egy hét leforgása alatt elvesztették három gyermeküket; Aladár 7 évében, Vilma 5 évében, Jolánka pedig 2 $\frac{1}{2}$ évében az ég angyalai közé szállottak. A gyermekek skarlátban haltak meg.

— (Felolvasás.) Dr. Nagy Benjamin főgimnaziumi tanár f. hó 10-én (pénteken) d. u. 5 órakor a pécsvidéki tanítónők egyesülete helyiségében (Mária-utcai polgári iskola) felolvasást tart, melynek címe »A régi iskoláztatás főbb jellemvonásai«. Érdeklődőket az egyesület szívesen lát.

— (Előkészület a városatyák választására.) A városi képviselőtestületből kilépő városatyák helyének március 19-én választás utján leendő betöltésére az igazoló választmány f. hó 10-én (pénteken) délelőtt 9 órakor tartandó ülésében teszi meg az előkészületeket. Ez ülésen veszi ugyanis felülbírálat alá a választmány a városi törvényhatósági bizottsági tag választók lajstromát s a választókat kerületenkint igazolja. Ekkor állapítják meg, hogy minden kerületben hány a választók száma s az így megállapított névsor szerint fog folyni a szavazás a f. hó 19-iki választáson.

— (Elhullott ökr.) Egy pécsi mérszáros Grosz Antal, üszöghi földbirtokos pusztamálomi gazdaszatából egy ökröt vásárolt, melyet kocsin szállítottak volna be Pécsre. De az ökr meggondolta magát és inkább kiadta utközben a párját, semhogy a vágóhidra kerüljön, amit szörnyen bölcsen tett, mert csak hiábavaló fáradságot okozott volna a mérszároslegényeknek, szenvedvén a jobb sorsra érdemes ökr — tüdőgümőkórban s így a husát úgy sem lehetett volna elmérni. Az elhullott ökröt a városi állatorvosok felboncolták s konstatálván rajta a járványos betegséget — elásatták s az esetről a további intézkedések megtétele céljából jelentést tettek a rendőrfőkapitánynak.

— (Szinügyi albizottsági ülés.) Tegnap számunkban megirtuk, hogy Somogyi Károly szinigazgatónak pótszezon engedélyezése iránti kérvényét a városi Tanács véleményezés végett a szinügyi albizottságnak adta ki. A szinügyi albizottság folyó hó 10-én (pénteken) délután 3 órakor tartandó ülésében veszi tárgyalás alá a kérvényt s mondja meg

Igy kiáltott lájdalmában a költő, s zokogott, míg nem kiapadtak könnyei, lelkét valami jóleső melegség járta át, lélegzete egyetlenessé lett s olyan édes zsibbadtság fogta el tagjait.

Amint föltekintett az egyik megölt, országbölcset látta maga előtt állani.

— Jöjj velem Ali — mondá a bölcs — Allah meghallgatta kérelmedet. Oda foglak vezetni, ahol enyhet találsz sebeidre. Jöjj velem.

S egyszerre eltűnt Ali mellől a szultán pompás kertje, s ő kézen fogva a hosszú szakálu bölcsöt, egy előtte teljesen ismeretlen országban találta magát, hol tündöklő fényben ragyogtak a kert gyümölcsei, s a hurik százai csábos táncot jártak egy trón körül, melyen az idegen ország királynője ült.

Arany szőke haján — mely glória fény gyanánt vette körül homlokát — gyémánt koronát viselt, s hangja mint az ezüst csengett, midőn megszólította az ifju költőt.

— Hazád nagy költője Ali! Allah meghallgatta kérelmedet, s én az ő parancsára megnyitottam előtted országom kapuit. Te a női hűséget keresed.

Am én megmutatom neked azt a helyet, ahol megtalálhatod.

Látod ott azt a tündöklő hegyet? Annak csucsán, egy gyémánt kő alatt megtalálod azt, amit keressz.

Menj fel.

S Ali a tüzes, fekete szemü Ali, az istenáldotta nagy költő, örömujongva futott a

róla véleményét. Lapunk véleményét a pót-szezon engedélyezése ellen szintén tegnap fejtettük ki s az egész helyi sajtó egyhangulag a közönség véleményét tolmácsolta, mikor a pót-szezon ellen nyilatkozott. Reméljük, hogy a szinügyi albizottság nem helyezkedik ellentétbe a nagy közönséggel s nem csinálnak a pót-szezon kérdéséből is olyan ominózus ügyet, a milyen annak idején a színház bérbeadása akart lenni.

— (**Államvizsga.**) A pécsi jogliceum államvizsgálati bizottsága előtt ma délután tette le az államtudományi államvizsgát *Csizmadia* Géza végzett joghallgató, kit a bizottság egyhangulag képesítettnek ítélte.

— (**Megbokrosodott lovak.**) Ma reggel egy falusi kocsis a Ferenciek-utcáján hajtott végig, miközben a nagy szélben a boltok előtt kiakgatott vörös kendők és egyéb ruhanemük lobogásától a lovak megbokrosodtak és a kocsit elragadták. A megbokrosodott lovak örült vágatásban ragadták a kocsit az utcán végig, ki a szigeti-országútra s csak ott birták őket elfogni. Szerencse, hogy a nagyforgalmu utcán az ijedtségen kívül balesetet is nem okoztak s ez ismét tanujele annak, hogy a boltok elé kiakgatott portékák nemcsak a járókelőknek vannak ellenére, hanem könnyen balesetet is okozhatnak. De hát ugy látszik, hiába van a főkapitány rendelete, — betartásáról ki sem gondoskodik!

— (**Fellépett állatjárvány.**) Megyénk Szőke községében fellépett a sertésvész. Ezért az alispáni hivatal elrendelte a községnek kiviteli zár alá helyezését s erről a pécsi városi hatóságot is értesítette.

— (**A honvédlövölde ügye.**) A honvédlövölde biztonsági határai ellen több kifogás merült fel nemrégiben. A lövölde környékén baleset is történt s a közlekedés körülötte lögyakorlatok idején fennakadt. Ezért szükségessé vált a lövölde biztonsági határainak újabb megállapítása, mely tárgyban folyó hó 20-án délelőtt 9 órakor egy katonai és polgári tagokból álló vegyes bizottság tárgyalást fog tartani a városháza közgyűlési nagytermében.

— (**Erdészeti államvizsgák.**) A földmívelési miniszter az 1899. év tavaszán megtartandó erdészeti államvizsga tárgyában a következő hirdetményt teszi közzé: A folyó évi tavaszi erdészeti államvizsgálat folyó évi április hó 24-én s az erre következő napokon a fennálló szabályzat értelmében Budapesten, az Országos Erdészeti Egyesület székházában, délelőtti 9 órakor fog megkezdetni és folytatólag megtartatni. A vizsgára jelentkezők felhivatnak, hogy a vizsga letehetésére nyert engedélyt a vizsga kezdete előtt a bizottság elnökének bemutassák.

— (**Járvány Villányon.**) A napokban megirtuk, hogy Villányon a skarlát járványszerűleg lépett fel az iskolás gyermekek között. A fellépett járvány olyannyira terjed, hogy némely ház gyermekei mind elhalnak. Az iskolás gyermekek közül harmincan fekszenek a járványos betegségben, dacára ennek még sem zárják be az iskolákat.

— (**A karanesi Magyar daltársulat**) saját pénztára javára március hó 15-én a »Korona«-szálloda termeiben 1848. március 15-ike emlékére táncvigalommal egy-

bekötött dalestélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. — Belépti-díj személyenkint 40 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Műsor: Este: 1. Szózat. Éneklí a Daltársulat. 2. Alkalmi Költemény. Szavalja *Szekeres Sándor*. 3. Élj őseink hazája. Éneklí a daltársulat. 4. Talpra magyar! Petőfitől, éneklí a daltársulat. 5. Riadó. 6. Kossuth-nóta. Népdal. Szünórakor: 1. Nemzeti bordal. 2. Füttyül a szél . . . Népdal. 3. Hegedülnek Szépen . . . 4. Erdő, erdő . . . Népdal. 5. Az alföldnek Tisza partján . . . 6. Kidölt a fa . . . Népdal. 7. Hej! Haj! magyar ember . . .

— (**A kamarák a kereskedelmi miniszternél.**) Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter igen szives hangu levélben közölte a kereskedelmi és iparkamarákkal miniszterre történt kinevezését s azokat az elveket, melyek szerint hivatását a kamarák közreműködésének igénybevételével gyakorolni kívánja. A kamarák testületi tisztelettel viszonozták a miniszter figyelmességét. A tisztelgők sorába a pécsi keresk. és iparkamarát *Záray Károly* dr. iparkamarai titkár képviselte.

— (**Uj üstökös.**) Swist csillagász uj üstökösöt fedezett föl. A fölfedezés napján, március 3-án, 56 fok volt a rectascensiója és 29 fok a déli elhajlása. Egy pontosabb, a Lick-csillagdából jövő jelentés szerint a szóbanforgó üstökösnel március 4-én 7 órakor este 57-fok rectascensiót és 27 fok déli elhajlást figyeltek meg. Az üstökös szabad szemmel is megfigyelhető. A jelzett álláspont szerint esténként délnyugaton látható az uj üstökös.

— (**Megcsipett csempész.**) *Bazsó István* luzsoki és *Géci János*, gyöngyösi lakosok a moszlovinai révnél Szlavoniából 450 darab sertést hajtottak át s *Compó József*, luzsoki bíró aláírásával és bélyegzőjével ellátott bizonyítvány alapján minden vizsgálat nélkül Sellyére terelték őket és ott a vasuton egy győri kereskedő nevére feladták azokat. Azonban a csempészet kisült s a vizsgálat során az is kiderült, hogy a bíró bizonyítványa lopott, a mennyiben azt Géci ugy lopta el a bíró szobájából. A megcsipett csempészek ellen most a bíróság folytatja a további vizsgálatot.

— (**Házasság tiz forintert.**) A budaikülvárosban sokat nevetnek most ezen a megtörtént histórián. Egy ötgyerekes, özvegy cipész nagy szükségben lévén, tiz forintot kért kölcsön egy negyvenöt éves hajadontól. A hajadon a pénzt mostanában többször kérte tőle, de a szegény cipész sohsem adhatta meg. Vasárnap aztán nagy dologra határozta el magát az adós. Felöltözött az ünnepi ruhájába s elment a hajadonhoz s így szólt:

— Leányasszony, én tartozom magának tiz forinttal. Tudja mit, legyen a feleségem. Azt a tiz forintot hasznosabb dologra is felhasználhatjuk közösen, semhogy én most megadjam magának.

. . . És az uj jegyepár neve már kint is van a drót alatt.

— (**Közkivánatra másodsor.**) Általános óhajnak engedve, elhatározta a »Pécsi Polgári Daloskör«, hogy f. hó 11-én (szombaton) este a helybeli Dollinger-féle »Hétfejelem« szálloda nagytermében farsangi estélyét kivonatosan megismétli s ez estélyre az összes

t. pártoló tagjait, úgy az érdeklődő nagyközönséget is tisztelettel meghívja a Pécsi Polgári Daloskör. Műsor: 1. Népdalok . . . Férfikar, írta Szentirmay Elemér. 2. Opera és operette. Zenei egyveleg, írta Kron Lajos. Személyek: Pancsfy borügynök, Triangl zenekritikus. 5. A veterán és nyolc leánya. Zenésített életkép. Személyek: Podegrás Vencel, veterán és nyolc leánya. 4. Lohengrin Kiritzben. Opera, írta Kron Lajos. Dicsőfy Loránd, vihartépett szinigazgató Éhesi Achibald, rendező Kaucsuk zenebohóc. 5. Aesopus meséi. Couplet, írta és zenéjét szerzé Vész Albert. Előadják: Aesopus és nyolc párkája: 6. Ki a gonddal. Férfikar, írta Rieger György. Műsor után tánc. A zenét Korodi Károly zenekara szolgáltatja. A »Pécsi Polgári Daloskör« ezen estély rendezésével, míg egyrészt a nagyközönség részéről tapasztalt hathatós támogatást akarja meghálálni, másrészt az egyesület és pártoló tagjai között fennálló barátságos viszonyt akarja megerősíteni s az összes érdeklődőknek egy kellemes estélylyel akar szolgálni, épen azért reményleni meri, hogy számosan fogják megjelenésükkel az egyesületet megtisztelni. Mély tisztelettel A »Pécsi Polgári Daloskör«. Kezdeté az estélynek 8 órakor. Szabad bemenet.

— (**Vesztett macska az iskolaudvarban.**) Villányon — mint levelezőnk írja — a róm. kath. iskola udvarában a plébános macskája egy tanulót megmárt. *Henk* Antal villányi állatorvos a macskát megvizsgálta s rajta a veszettséget konstataálta. A tanulót az előjáróság határozata folytán, felszállították a budapesti Pasteur-intézetbe.

— (**Apró tolvajok.**) Két, alig tiztizenkét éves gyereket fogtak el Szalántán a napokban a hatóság emberei tolvajlásért. Mindakettő csavargó, sem foglalkozásuk, sem otthonuk nincs, s mint a vizsgálat kiderítette, már egy hónapja abból élnek, hogy faluról falura kóborolva lopnak. Legutóbb Mészáros Ferenc szalántai lakos házába lopódzott be a két kis tolvajgyerek, s onnan akartak maguknak élelmet szerezni, azonban véletlenül lármát csináltak s így elcsípték őket. Vadász Jani és Kerbholz Pistának hívják az apró gonosztevőket, kiket most addig fogva tartanak, míg illetőségi helyüket kipuhatolják, akkor aztán hazatoloncolják őket.

— (**Tilosban vadászott.**) Schrammek János patacsi lakost, f. hó 7-én azon kapta rajta Lángos János mezőőr, hogy a tilosban nyulakra vadász. Miután nyulat lőni mostanában nem szabad, de tilosban vadászni meg egyáltalán nincs megengedve, a mezőőr elkobozta a vadász fegyverét, s illetékes helyen megtette ellene a feljelentést.

— (**Meglékelt fejek.**) Dacára az áhitatos bőjti időnek, a korcsmában meglékelt fejek szezónja még egyre tart. Persze az italos embernek hiába írják a kalendárium csinálók a bőjtöt. Iszik az ha jól esik, s aztán beszeszelve, beleköt ha kell az ördögbe is, miként azt a napokban Beremenden is megcselekedte két atyafi, nevezetesen Tóth Vince és Jakab József, kik a falu korcsmájában beitalozván, összekülönböztek, aztán akként egyeztek meg egymással, hogy kölcsönösen léket vertek egymás fején. A belékelt fejek irányában az italos magyarok törvény elé kerülnek, ahol bepanaszolták egymást.

— **(Megégett kocsi.)** Heudorf János szent-lászlói lakos a napokban szénával megrakott kocsijával haladt végig az országúton, midőn kocsiján a széna hirtelen meggyuladt s még mielőtt a gazda az égő takarmányt leszedhette volna, a kocsi is lángba borult. Alig maradt annyi ideje, hogy a lovakat hirtelen kifogva, azokat a megégestől megmenthesse. A tűz akként keletkezett, hogy a gazda a nagy szélben pipára gyújtott s valószínűleg egy abból kipattant szikra a széna közé esett.

— **(A tanítónők estélyére,)** mely a jövő hó 8-dikán lesz a színházban, nagyban folynak az előkészületek. A bemutatandó előképeket *Bogyó* Alajos rendez, kinek e téren való nagy jártassága a sikert már előre is biztosítja. De meg biztosítja ezt az a sok szép kis leány is, kik az előképekben részt vesznek. Az előképek között a legszebb és legimpozánsabb a »Jákob álma« lesz, melynek anyag-karát egész sereg kis leány fogja alkotni. Az estély műsora egyébként is igen érdekes lesz s így a nagy anyagi és erkölcsi siker el nem maradhat.

— **(Egyleti főparancsnok.)** Az »Első pécsi Veterán és Segélyző-Egylet« folyó hó 6-án tartott választmányi ülésében az egylet rendes tagjainak főparancsnokává egyhangulag *Sebők* Gyula egyleti tagot választotta meg.

— **(Kitiltott képes levelezőlap.)** Monakó méltóságainak nagy gondot okoz egy képes levelezőlap, amely *Souvenir de Monte Carlo* címen került forgalomba. A levelezőlap

a monakói fejedelmet ábrázolja, amint trónján ül, amelyet hatalmas pénzes-zacskók vesznek körül. A nagy súly alatt nyögő alakok egyre újabb pénzeszsákokat hoznak eléje. A kép fölött ez a jelmondat olvasható: »Vörös veszt, fekete veszt, a bank mindig nyer.« A levelezőlap baloldala a kaszinót ábrázolja. Elöl két pálma. Az egyikén egy öngyilkos függ, a másiknak a tövében valaki agyonlővi magát. Az egész kép fölött pedig egy vörös ördögöcske lebeg, aki szeretetreméltó mosolylyal mondja: »Faites votre jeu messieurs!« Szóval, ahány alak, annyi kellemetlen igazság. Ezen Monakóban annyira fölháborodtak, hogy a levelezőlapot kitiltották és minden lehető és lehetetlen módon meg akarják akadályozni annak forgalomba való jutását. A levelezőlapot egy előkelő müncheni cég bocsátotta közre és ez előzmények után alkalmasint nagyon keresett példány lesz a képes levelezőlap-gyűjtők albumában. A képes levelezőlap gyűjtési divatja egyébként is kezd nagy tért hódítani. Így például egyik szegedi lapban olvassuk, hogy egy »szögedi« fiu pécsi kislányt keres, ki vele hajlandó képes levelezőlap-cserét kezdeni. Feltehetően, pécsi leányok, lássátok el a »szögedi« gyűjtőt képes levelezőlapokkal a Mecsek-aljáról!

— **(A baptisták terjeszkedése.)** A baptista telekezetbeliek terjeszkedése komoly aggodalomra kezd okot adni. Három év előtt 1896-ban 3999-en, 1897-ben 4936-an léptek át különböző keresztény felekezetbeliek a baptisták közé, 1898-ról még nincsen készen a ki-

mutatás, de az utóbbi évek emelkedési aránya szerint az átléptettek száma 6000-en felülre tehető. De ez a statisztika csak a falusi lakosság hitehagyottjait öleli föl, a városiak, kik még többen lehetnek, nincsenek benne, mint-hogy ezek rendszeresen be sem jelentik a kilépésüket s ezért bármilyen sokan vannak is, nem szerepelhetnek a statisztikában. A baptisták és nazarénusok valódi számára csakis következtetni lehet a keresztleletlenül hagyott gyermekek számából, a mely szám szintén növekszik évről-évre.

— **(Gyujtogató kis leány.)** Udvardon a napokban *Sank* Dénes ottani lakos házában udvarában egy szénaboglya kigyuladt, mely — mielőtt még segítség érkezhett volna — hamuvá égett. A vizsgálat kiderítette, hogy az elhamvadt szénaboglya gyujtogató áldozata s hogy azt a káros hat éves kis leánya gyujtotta fel. Hogy miért és miként követte el a kis leány a gyujtogatót, azt ma még nem tudni, mert a kis leánynak a tűz keletkezése óta nyoma veszett. Most azt is keresik.

— **(A kleptomanius.)** Nehány beigazolást nyert kleptomanius esetben a bíróságok a betegséget mentő körülménynek tekintve, a lopással vádoltakat felmentették. Azóta aztán igen gyakran fordulnak elő esetek, midőn a tolvajláson rajta csipett tettes kleptomanius betegségével védekezik. Ilyen eset fordult elő a napokban Kis-Kozáron is, hol *Juhász* Istvánt azon kapták rajta, hogy fényes nappal lakótársa, *Steier* Vendel szobájából annak ezüst óráját el akarta lopni. A

Végig járták az egész partot, de nem tudtak Frank nyomára akadni.

Ekkor az egyik legény egy bárkát vett észre, mely ide-oda himbálódzott a tengeren, azonban a parthoz volt kötve.

A bárkában bent egy falubeli valami sötét tárgy fölé volt hajolva, de hogy mit művel, azt nem láthatták.

Morris kapitány hozzá küldte az egyik matrózt, ő maga pedig a többi legényekkel a parton maradt. Amint a matróz a csempészhez ért, az a váratlan meglepetéstől megijedve fölugrott s a következő pillanatban a tengerészre vetette magát s a két ember csakhamar birokra kelt egymással. Rövid tusa után a csempész letépette a legényt, majd torkon ragadta s felemelve őt, már-már a tengerbe akarta dobni, amidőn a kapitány előrántotta revolverét s egy jól célzott lövéssel leterítette a csempészt, ki egyetlen kiáltás nélkül holtan rogyott össze.

A csempész Zeke Konks, a nagsheadi község-bíró volt.

Morris kapitány, miután megmentette legénye életét, maga is lement a bárkához, melynek fenekén fekve találta a hadnagyot. Frank zsebei ki voltak forgatva, midőn a kapitány helyesen következtette, hogy Zeke Konks talán értékes tárgyak után kutatott a hadnagy zsebében.

Tényleg azonban Zeke az után a levél után kutatott, mely az ő és Frank közti rokonságot igazolta s melyről ő a szerencsétlen *Raffles* John utján értesült.

A hadnagyot aztán a kapitány legényei bevitték az állomásra, ahol Myerssel együtt a tengerész-orvos ápolására bízták.

végre is elfogytak a töltnyei. A csempészek, kik úgy látszik, csak erre vártak, most egy pillanat alatt megköztözték az oroszán módjára védekező Frankot, száját egy zsebkendővel betömték s beledobták a tengeren álló bárkák egyikébe. Még hallotta a felbőszült szigetlakók ordítását, még látta az állomásról magasra felszálló röpentyű fényét, (mely a vészjel volt) s aztán elhagyta eszmélete.

A csempészek pedig ezalatt — mint a megvadult hyénák — hajós-baltákkal, szekercékkel s régi, rozsdás fegyverekkel felszerelve törtettek az állomás felé s folyton ordították:

— Le az árulókkal. Üssük agyon a kutyákat!

Myers, ki már az állomásig hallatszó lövések zajára figyelmessé lett, a nagy lárma s ordítást hallva összeszedte legényeit s az épületbe sietett, az ajtókat s ablakokat erősen bereteszte s úgy várta a hatterasiak támadását.

Rövid idő múlva már egész közelben hallatszott az ordítás s pár pillanat alatt körülfogta a tömeg az állomást s fejszecsapásokkal igyekezett az ajtókat feltörni.

Már-már engedni kezdett az ajtó, midőn hirtelen kinyílt az egyik emeleti ablak s négy fegyverből egyszerre valóságos golyózápor zúdult a támadókra.

Ezek egy pillanatra abba hagyták a döngtetést, de aztán az első meglepetésből magukhoz térve, még dühösebben támadtak.

A sűrű fejszecsapások alatt végre betört az ajtó és a csempészek éktelen ordítással behatoltak az állomás földszintjébe. De Myers, ki az emeleten hallotta, hogy az ajtó beszakadt, hirtelen leszaladt három társával a lépcsőn s halálmevetéssel rontott a támadókra.

tolvaj kihallgatásakor azzal védekezett, hogy kleptomániában szenved, a vizsgálat azonban kiderítette, hogy Juhász István csak annyiban kleptomaniikus, hogy mindent ellop, mi keze ügyébe kerül, tolvajlásait azonban mindenkor teljes öntudattal követi el, mit igazol az is, hogy — bár már egy jó csomó apróbb lopás terheli lelkiismeretét — értéktelen tárgyat még sohasem lopott. A tolvajt átadják a bíróságnak.

— **(Felvétel a tengerészeti akadémiába.)** A fumei m. kir. tengerészeti akadémiával kapcsolatos internátusban 5 ingyenes, 3 félingyenes és 1 fizetési hely lesz betöltendő. Az internátusba felvett növendékek az akadémián ingyenes oktatást, ruházatot és teljes ellátást nyernek. A félingyenes helyre felvett növendékek évi 200 frtot, a fizetési helyre felvettek pedig évi 400 frtot tartoznak fizetni. Az üresedésbe jött helyek az Adria tengerhajózási részvénytársaság javaslata alapján töltenek be oly 14 évet betöltött és a 16. életévet meg nem haladt ifjakkal, a kik valamely középiskola négy alsó osztályát sikerrel végezték s a felvételi vizsgát leteszik. Folyamodványok a felvétel iránt a fumei m. kir. tengerészeti hatósághoz küldendők az évi április 30-ikáig.

— **(Vak tűzilárma.)** Ma délelőtt féltizenegy óra tájban a toronyőr tüzet jelzett a központi tűzörségnek. A jelzés szerint a városi közkórházban volt kéménytűz, a miért is két tűzoltó az előkerített kéményseprőkkel kisetett a kórházba, a tűzoltóság pedig teljes készenlétben, szerkocsival várta a város háza udvarán, ha esetleg szükség lesz reá. De nem csak, hogy nem volt rájuk szükség, hanem még a kéménytűz sem bizonyult valóznak,

mert csak egy-két kipattanó szikra okozta az egész vak tűzilármát. A régi kórházi épületen egy kéményből, mely csak részletenként tisztitható, pattantak ki a szikrák, de a kémény nem égett, sőt mint az *Oberhammer* Antal rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok által nyomban megtartott vizsgálatból kitűnt, a kémény tiszta és rendben volt. Így hát csak a nagy szél okozhatta a szikrák kipattanását, a mit tűznek néztek s így támadt a nagy tűzilárma.

— **(Meglopott színházi titkár.)** Erdélyi Miklós, színházi titkár, ma jelentést tett a rendőrségnél, hogy meglopták. Két szép ágytakaró pokrócát vitte el tegnap este valaki, a kinek megfájdult rájuk a foga. A pokrócok szellőzés végett voltak a Nepomuk-utca 3. szám alatti házban, hol Erdélyi lakása van, kifüggesztve s az udvarba belopódzott tolvaj észrevétlenül elemelte azokat. Most a rendőrség keresi a pokróc tolvajt.

Művészet, irodalom.

○ **Bodroghyné bucsufellépte.** Bizonyára nincs színházlátogató vagy a színművészet iránt érdeklődő ember, ki ne ismerné Bodroghynét, kit az utóbbi években már csak »Bodroghy mama« név alatt ismer mindenki. Bizony mama ő, a szó teljes értelmében, mert a mai fiatal színészgárda nem egy tagja tette meg ő vele, (ha nem az ő vezetése alatt) az első lépéseket azon a sikos, nehéz pályán, melynek padozatát a világot jelentő deszkák képezik. Bodroghyné negyvenöt évet töltött a színpadon. Ennyi időt, még kényelemben, meglegeggel tölteni el is érdem, hát még azon a pályán élni negyvenöt évig, melyen

ezrével teremnek a sors megpróbáltatásai, az élet küzdelem nehézségei. S ha visszatekinünk negyvenöt évvel a múltba, azokra az időkre, midőn Bodroghyné a színészpályát kezdte, akkor önkéntelenül is keresve tekintünk körül, ama pálma ág és babérfa után, melyet tartozó kötelességünk, a pályáján sokat szenvedett kitűnő színésznőnek, bámulattal vegyes tiszteletünk jeléül átnyujtani, mert abban az időben, midőn még Bodroghyné ifiun reményekkel telve lépett először színpadra, a színészeknek csak nélkülözés s szenvedés volt jutalmuk. S Bodroghyné nem riadt vissza a megpróbáltatásoktól, harcra kelve a sorssal csendes megadással türt és szenvedett, mert imádta pályáját, s imádja ma is. De hiába, az öreg kor, dacára is az ifiui lelkesedésnek, negyvenöt év viszontagságai nem mulnak el látatlanul az ember feje fölött; s így Bodroghyné is, a folyó színi évad végével örökre bucsut mond pályájának, megvált a színpadtól s a jól megérdemelt nyugalomba vonul. Bodroghyné a színpadon töltött negyvenöt évből tizenöt évet töltött Pécsen, s mint örömmel értesülünk, nyugalomba vonulása után, Pécsen szándékozik végleg megtelepedni. A bucsuzó művésznőnek a napokban lesz a bucsufellépte, — melyről közelebb még értesíteni fogjuk a közönséget, s reményeljük, hogy ama napon, midőn Bodroghyné utoljára lép színpadra, a publikum is a jól megérdemelt ovációkban fogja részesíteni a művésznőt, — ki fáradságos pályáján annyi élvezetes és de-rült órákat szerzett közönségünknek.

○ **Szép Heléna.** Háromszoros műsor változás után végre Szép Heléna került színpadra tegnap este. Hogy ennél jobbat nem választott a művészetiség Örley Flóra rekedtsége folytán a műsorról lemaradt »Szitakötő« helyett, annak az volt az oka, hogy Hunyady József és Peterdi Sándor a budapesti színész

Rövid negyedóra telt el, de az elég volt arra, hogy a helyzetet alaposan felforgassa.

Köröskörül a csempészek sebesültjeinek és haldoklóinak fájdalmas nyögése hallatszott, míg a többiek megkötözve s fellegyerezett matrózok által körülfogva, leborgasztott fejjel álltak az állomás előtt.

Bent az állomásban kivont kardjára támaszkodva állt a sebesült Myers ágyánál Morris kapitány és a »Mosquitó« tengerész-orvosa.

A jelzőcsapatok Hatteras állomási legényeinek csodás menekvése a biztos halál elől igen egyszerű.

Alig hogy Myers teljesítette a szerencsétlen Frank parancsát s távirati uton Cap Hatterasra hívta a »Mosquitót«, a vett értesítés után Morris kapitány, ki hajójával Cap Fearnál időzött, tüstént elindult s midőn a »Gyík« elsüllyesztése után az állomás vészjelző röppentyűi felszálltak, sietett a Kitty-Hawkyi szirtekhez s szerencsére idejekorán ért legényeivel a partra, hogy az állomás előtt folyó heves harcot az életveszélyben forgó legénység javára döntse el.

* * *

Alig hogy a csempészek leveretése után kissé csillapultak az izgatott kedélyhangulatok, mint a futótűz terjedt el e kérdés:

— Hol van a hadnagy?

Myers, ki fejsebe folytán elájult, természetesen nem tudott felvilágosítást adni, az állomás legénysége pedig csak annyit tudott, hogy a hadnagy lement a faluba.

A kapitány azonnal felismerte a hadnagy helyzetének súlyos voltát s magához véve négy embert, a faluba sietett.

A szuronyos fegyverek elől természetesen kénytelen volt a tömeg hátrálni s Myersnek sikerült a betört ajtót egy szekrényvel ismét elrekeszteni.

A támadók erre lecsendesedtek s úgy látszott, hogy a derék rajvezető csatát nyert, de csakhamar be kellett látnia, hogy fáradsága hiába való volt. A csempészek ugyanis azt a pokoli tervet eszelték ki, hogy lángba borítják az állomást. Levetették kátrány-zubbonyaikat s hatalmas tüzcsövüket formáltak belőlük, melyeket az emeleti, nyitva maradt ablakon dobáltak az épületbe.

A füst percről percre nőtt s már-már megfojtással fenyegette a derék jelző csapatbelieket, a midőn Myers belátta, hogy vagy ki kell neki az alsó ajtókat nyitni s megkísérelni a bizonytalan védelmet, vagy társaival bentfuladni a házban.

Rövid tanácskozás után elhatározták Myers és társai, hogy inkább a hajósok fejszecsapásai alatt hálnak meg, semhogy patkányok módjára a fuladás borzasztó halálával muljanak ki s közérővel félretolták a reteszül szolgáló szekrényt és »Isten segits!« kiáltással rávetették magukat a támadókra.

Rövid, de elkeseredett harc volt ez, melyben a derék Myers is egy fejszecsapástól fején találva összerogyott, míg bajtársai az életfentartási ösztön nyújtotta bámulatos erővel tovább harcoltak, de sajnos, hiába!

A támadók mind beljebb s beljebb törtettek az állomásba s már-már győzedelmeskednek a fáradhatlan védelmezők fölött, a midőn hirtelen a támadó csempészek háta mögül ütemes léptek zaja hallatszik s egyszerre ötven torokból előtör a csatakiáltás:

— Hurrá!

nagygyűlésen vannak. Igen csekély számú publikum nézte végig a tegnapi előadást, melynél pongyolábbat aligha láttunk ez idei színiévad alatt. Dicséretet egyedül B. Csik Irén a címszerepben és Perényi mint Páris érdemelnek. A többi szereplők — maguknak játszottak s meglepéssel konstatáljuk, hogy színészeink eléggé jól mutattak.

Andorffy ismét kifogyhatlan volt (mint Menelaus) a rögtönzésekben s magával ragadta Bércit is, kinek pedig nem szokása rossz vicceket faragni. Lipcsei Józsa helyett Orestes szerepébe Tóvári Annát ugratták be s dicséretére legyen mondva, eléggé jól megállta helyét. A többi szerepeket Bodroghyné, Delli, Erdélyi, Bognár és Láng játszották.

Taps csak egy ízben hallatszott és ez is B. Csik Irén és Perényinek szólt. Egyébként a közönség hideg maradt és unatkozott. Sőt láttunk néhány embert, kik már a második felvonás után ott hagyták a színházat. (K—r.)

○ **Országos színész kongresszus.** Az országos színészkongresszus tegnap kezdődött Budapesten. A kongresszus képviselőit igazoló bizottságba *Tiszai Dezső* és *Somogyi Károly* igazgatókat is beválasztották. *Somogyi Károly* különben a kongresszus alelnökévé is megválasztották. A kongresszuson a pécsi szintársulatot *Peterdy Sándor* és *Hunyady József* képviselik. A bizottságok megalakításakor a főlebbező bizottságba *Hunyady Józsefet* és *Csiky Lászlót*; a kérvénybizottságba *Tiszai Dezsőt* és *Somogyi Károlyt*, a jelentéstevő bizottságba *Peterdy Sándort* és a javaslattevő bizottságba *Hevesi Gábort* választották a pécsi, illetve a Pécssett ismerős kongresszusi tagok közül.

○ A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zenemű folyóirat 5-ik füzeté érdekes tartalommal jelent meg. Tartalmazza ezen füzet: I. *Szent Gály Gyula* »Himfy szerelméből« (A szerelem, melyre két szív.), magyar dalt. II. *Ógyek (Langer Viktor)* »Szép Gacsó Ilona« melodramát. III. *Heidelberg Albert* »A hevesi lányok« lengyelkét. Minden füzeté ily gazdag tartalommal jelenik meg e közkedvelt zenemű folyóiratnak. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb s legsikerültebb divatos zeneujdonságokat hozza — negyedévben 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Egyes számok 25 krért, ha az összeg előre beküldendő. Előfizethetni a most folyó évnegyedre csakis a »Zenélő Magyarország« (*Klökner Ede*) zeneműkiadó hivatalában Budapesten VI. Csengeri-utca 62. sz. a., honnan mutatványszámot ingyen és bérmentve küldünk.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 8-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Percel Dezső* helyett *Dániel Gábor* alelnök elnökölt, mert a Rakovszky-ügy is a napirenden volt, melyben pedig *Percel* — mint volt belügyminiszter — érdekelve van.

A magyar királyi főudvarmesterré kinevezett báró *Bánffy Dezső* volt miniszterelnöknek a szilágy-somlyói kerület mandátumáról való lemondását éljenzéssel fogadta a Ház.

Polónyi Gézanak a kvóta fölötti királyi kézirat tárgyában beadott indítványát tárgyalták ezután.

Kossuth Ferenc követeli, hogy a királyi kéziratot törvénybe iktassák.

Szell Kálmán feleli, hogy a 67-diki törvény követeli ugyan az esetleges királyi döntést, de annak törvénybe iktatását nem.

A többség *Szell* Kálmán kívánságára az ügyet befejezettnek tekintette.

Rakovszky István mentelmi ügyének tárgyalását folytatták ezután.

Kubinyi Árpád javasolja, hogy az ügyet adják vissza a mentelmi bizottságnak újabb vizsgálat végett.

Gajári Ödön nem akceptálja e javaslatot; ragaszkodik a mentelmi bizottság régi álláspontjához.

Buzáth Ferenc, *Olay* Lajos és *Ivánka* Oszkár *Kubinyi* javaslatát pártolják.

Következett erre a szavazás, a mikor is a szabadelvűpárt egy része s a volt nemzeti-párt is az ellenzékkel szavazott *Kubinyi* javaslata mellett. A 69 Tisza-párti a javaslat ellen szavazott, de legyőzettek s az ügy visszautasított a bizottsághoz.

A gazdasági provizoriumnál *Kossuth* Ferenc hét javaslatot adott be az önálló vámterület tényleges behozatala tárgyában.

Komjáthy Béla a fúzió ellen beszélt s a tárgyalást ezután holnapra halasztották.

Kubik Béla és *Pichler* Győző interpelláltak ezután a nemes-ócsai választás tárgyában.

Szell Kálmán, mint belügyminiszter, megígérte, hogy az ügyet megvizsgálja és ha vizsgálás történt, megtorolja.

TÁVIRATOK.

— **A touloni katasztrófa titka.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A felrobbant touloni lőporraktár

előtt tizenkét dinamit töltényt találtak. Este egy ismeretlen ember kétszer rálőtt az órré, de nem találta. A vizsgálat még eddig semmi eredményre nem vezetett.

— **A színészegyesület köréből.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az országos színészegyesület igazgatótanácsosai sorából a mai választáson *Márkus* József kimaradt; helyébe *Komor* Gyulát választották meg. *Ditrői* Mór és *Pázmándy* Dénes egyhangulag beválasztották.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc. 8.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:
Buza, őszre: 10.40; későbbi szállítás: 9.90. —
Tengeri, májusra: 4.57. — *Rozs*, márciusra: 8.60. —
Zab, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 367 $\frac{1}{4}$. — *Magyar* hitelrészvény: 396 —
 — *Allamvasut*: 360 $\frac{1}{2}$ —

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

HIRDETÉSEK.

A legnagyobb nyereményesélyeket a m. kir. szab. osztálysorsjáték VI. (hatodik) osztálya

nyújtja, minthogy ennek folyamán **30.000** nyeremény **9,555.000** korona értékben lesz kisorsolva.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

A hatodik osztály huzása **márczius 15-étől április 12-éig tart**, mely huzáshoz nálam sorsjegyek a következő áron beszerezhetők:

$\frac{1}{1}$ 80 frt. $\frac{1}{2}$ 40 frt. $\frac{1}{4}$ 20 frt. $\frac{1}{8}$ 10 frt.

A III. sorsjáték VI. osztály huzásai a következő napokon fognak megejtetni:

Március 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 27, 28 és 29. (Naponta 2000 szám.)

Március 30 és április 4 és 5. (Naponta 1500 szám.)

Április 12-én. (500 szám.)

Vidéki megrendelések postautalványon eszközölhetők és a hozam beérkező megbízások pontosan teljesítenek. A nyeremények t. vevőimmal már a huzás napján a huzási eredmény sürgönyileg vett közlése nyomán, még pedig a helybeliekkel szóbelileg, a vidékiekkel sürgönyileg közöltetnek, mely alkalommal egy új szám megvételre ajánlatik a melylyel ez illető már a rákövetkező huzási napon játszhat úgy, hogy aránylag csekély betétével a nagy nyereményesélyekben részesülhet.

Couláns kiszolgálás. A nyeremények gyorsan kifizettetnek.

Teleki Zsigmond

a magy. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítója,
PÉCSETT.

PÉCSETT,
Kert-utca 8. sz.
alatti házban 5 szobából álló

emeleti lakás

kiadó.

Mindazoknak,

kik **ruhaszövetben** nálunk 12 frton fölüli megrendelést eszközölnek, egy teljesen elkészített

uri eső köpönyeget

küldünk

ingyen.

Ne mulassza ezért el senki minta végett hozzánk fordulni. — Ezer és ezer elismerő levelek.

Franz Rehwald Söhne

Tuchversandthaus

Reichenberg in Böhmen.

**Palackbor-
elárusítás.**

Van szerencsém a tisztelt közönség szives tudomására adni, hogy az **általánosan ismert kitünő minőségű, saját termelésű boraimnak palackonként való elárusítását** f. é. március 1-től megkezdtem lakásomon,

Kert-utca 8. szám alatt.

Tisztelettel

CSERTA ANTAL

bortermelő.

1221. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Rác-Kozár, Tófü, Szárász községeknek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítették és a nyilvánosságnak átadatván ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi szeptember hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi szeptember hó 5-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi szeptember hó 5-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A sásdi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság, 1899. évi február hó 28-án.

Dr. Borsitzky Imre

kir. járásbíró.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, dísz- és ebédlő szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári árak mellett.

Abban a l.elyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)